

عدم موفقیت جمهوری اسلامی در نهادینه کردن ارزشهای اسلامی

از زبان خودشان بشنوید!

در شماره ۱۵۷ پیام زن، ویژه‌نامه زن در جمهوری اسلامی ایران - دفتر سوم مقاله‌ای تحت عنوان: "پوشش و آرایش، آسیب‌ها و راهبردها" چاپ شده است. این نوشته که اثر "دفتر مطالعات و تحقیقات زنان قم" می‌باشد در صدد آن است که "عدم موفقیت کامل نظام اسلامی در نهادینه کردن برخی ارزش‌های اسلامی و انقلابی" را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد.

مقاله مورد اشاره از چند زاویه به این مسئله برخورد می‌کند که سومین آنها "ناهماهنگی در عملکرد مجموعه‌های مدیریتی نظام" می‌باشد. در صفحه ۲۵۵ پیام زن در این رابطه می‌خوانیم: "گاه عملکرد مجموعه‌های نظام بیش از آنکه مکمل یکدیگر باشد، به از بین رفتن قوا دامن می‌زند، مثلاً در حالی که قوه قضائیه با بی‌حجابی به عنوان جرم برخورد می‌کند، دستگاه‌های فرهنگی کشور زمینه‌های تمایل به هرزه‌گرایی و ابتذال را فراهم می‌آورند."

در صفحه ۲۵۶ پیام زن می‌خوانیم: "در تحلیل علل گرایش به ابتذال، علاوه بر عواملی که تأثیرات خاصی بر پوشش و آرایش مردم به ویژه زنان دارند، ... بی‌توجهی به علل عام و میزان تاثیرگذاری هر یک از آنها سبب می‌شود استعدادهای صرف کارهایی شود که تاثیرگذاری آن در حصول نتیجه بسیار کم است و رفته رفته مسئولان را به این باور می‌رساند که برخورد با این پدیده نتیجه‌ای نخواهد داد و باید به گونه‌ای با آن کنار آمد. چنانکه برخی دستگاه‌های نظام در مورد روسپیگری و بی‌حجابی به این نتیجه رسیده‌اند!"

در صفحه ۲۶۷ پیام زن می‌خوانیم: "دگم کردن عوامل انزجار از حجاب، از جمله اصلاح معماری مدارس دخترانه به منظور آزادی عمل بیشتر آنان در محیط داخلی مدرسه، ...".

مقاله فوق که صفحات ۲۵۴ تا ۲۶۷ پیام زن را اشغال کرده، رهنمودی از روی استیصال

برای اسلامی کردن پوشش زنان است و انتقاداتی به رژیم در عدم موفقیتش در اسلامی کردن جامعه بعد از ۲۵ سال قدرت دارد. ولی این مقاله تنها اعتراضی از گور به رژیم جمهوری اسلامی در شکستش در اسلامی کردن جامعه و یا عدم موفقیتش در سرکوب زنان آزادیخواه نیست. این مقاله روزنه‌ای است که از آن می‌توان واقعیت جامعه ایران را بعد از ۲۵ سال حکومت اسلامی دید. نه تنها سن ازدواج بالا رفته است، چرا که در هر جامعه فقرزده‌ای، خیلی از مردم امکان ازدواج را یا ندارند و یا خیلی دیر می‌توانند ازدواج کنند. اقرار این مقاله به "انزجار از حجاب"، نیز چیز تازه‌ای نیست، چرا که هر کس کافی است نگاهی به جامعه بیندازد تا متوجه این انزجار شود. دستگیری هر روزه زنان بخاطر بدحجابی و وجود ۷۴ ضربه شلاق برای متخلف و علیرغم همه اینها بازی زنان با روسری‌هایشان از همان ابتدای قدرت‌گیری جمهوری اسلامی نشان از این انزجار داشت، چه رسد به حالا.

نویسندگان این مقاله آنقدر از اوضاع عقب هستند که حتی از عقب‌نشینی رژیم هم درس نمی‌گیرند. نمی‌فهمند که اگر رژیم مجبور شد با بدحجابی کنار بیاید، از روی خواستش نبوده است. بلکه زنان رژیم را پس نشانند. اینها نمی‌فهمند که دوره محدودیت‌های فردی در ایران به پایان رسیده و رژیم قادر نیست جوانان را در مدل‌های اسلامی محدود کند.

شماره ۱۷ "راهبردها" بر "نظارت بر روزنه‌های ورود محرک‌های جنسی و مفسد اعتقادی، از جمله بستن سایت‌های غیراخلاقی...." تاکید دارد.

و بالاخره در بخش "راهبردهای عام" این مقاله که "اهداف مرحله‌ای و برنامه‌هایی هستند، که تاثیراتی کلی، از جمله در موضوع پوشش و آرایش بر جای می‌گذارند، به هجده مولفه پرداخته شده است که برخی از آنها قابل تعمق می‌باشند. در مولفه شماره ۸ صفحه ۲۶۶ می‌خوانیم: "در پائین آوردن سن ازدواج: پیوندهای زناشویی و برخورداری از پشتوانه‌های عاطفی و خروج از دنیای تنهایی در ایجاد تعادل روانی و عدم میل به گناه نقش اساسی ایفا می‌کند. تامین نیاز جنسی، رفتارهای مخاطره‌آمیز و غیرمنطقی را به ویژه در حوزه مسائل جنسی کاهش می‌دهد. نمی‌توان پوشیده داشت که گروهی از بدحجابان به دلیل عدم

تامین جنسی و عاطفی و به نیت فریفتن جوانان اقدام به این کار کرده‌اند."

چه ساده‌اندیش هستند نویسندگان این مقاله که فکر می‌کنند جوانانی که از حق و آزادی پوشش خود دفاع می‌کنند همه مجرد هستند و یا رابطه جنسی و عاطفی ندارند. اینها بهتر از هر کس می‌دانند که سن دوست پسر داشتن در ایران از همیشه پائین‌تر است. ولی اینها همه چیز را از زاویه همان داستان قدیمی آدم و حوا و فریفتن آدم توسط حوا می‌بینند. با این تفاوت که امروزه در ایران بدحجابی نقش آن سیب معروف را در فریفتن جوانان (یعنی مردان) بازی می‌کند.

اینها چه جور زنانی هستند که تمام هم و غمشان کنترل زنان و جلوگیری از آزادی زنان است؟ این زنان به اندازه مردان زن‌ستیز، ضدزن هستند. واقعیت اینکه رژیم در اسلامی کردن جامعه ایران شکست خورد را درک نمی‌کنند و هرگز درک نخواهند کرد. چرا که نگاهشان، نگاه هزار سال پیش است. با این نوع نگاه نمی‌توان پدیده امروزی مثل برابری طلبی و آزادی خواهی را تجزیه و تحلیل کرد.

زنده باد آزادی و برابری

نسرین پرواز فوریه ۲۰۰۶

www.nasrinparvaz.com